

ไฟฝัน.....วันเยาว์

ผมจะเป็นคนดี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประสพสุข ฤทธิเดช¹ และปวีณา แก้วอาจ²

Asst.Prof.Dr.Prasopsuk Rittidet¹ and Prawena Keawart²

ความนำ

ไฟฝัน.....วันเยาว์ ผมจะเป็นคนดีเป็นผลงานอัตชีวประวัติของวิกรม กรมดิษฐ์ ได้ถ่ายทอดชีวิตผ่านการบันทึกของประภัสสร เสวิกุล ได้เรียบเรียงเป็นนวนิยายประเภทเรื่องเล่าประวัติของวิกรม กรมดิษฐ์ ซึ่งผู้วิจารณ์ได้สะท้อนชีวิตการประสบผลสำเร็จในการทำงานของวิกรม เกิดจากสาเหตุของความผิดหวัง และความมุ่งมั่นแสวงหาโอกาสของวิกรม เพื่อพัฒนาตนเองทำธุรกิจให้พึ่งตนเอง ชีวิตปัจจุบันเป็นนักธุรกิจแนวหน้าคนหนึ่งของสังคมไทย ซึ่งผู้วิจารณ์จะนำเสนอเริ่มต้นตั้งแต่ประวัติของวิกรมและเชื่อมโยงด้วยความผิดหวังที่เป็นแรงกระตุ้นให้วิกรมแสวงหาโอกาส เรียนรู้การทำธุรกิจหลายๆ ชนิด เมื่อมาถึงปัจจุบันนี้วิกรมถือเป็น

¹ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

²นักศึกษาศาสาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

แบบอย่างของนักธุรกิจที่ประสบผลสำเร็จได้อย่างน่าชื่นชม ซึ่งการดำเนินชีวิตของวิกรม กรมดิษฐ์ ปรากฏรายละเอียดดังนี้

ประวัติของวิกรม กรมดิษฐ์

วิกรม กรมดิษฐ์ เกิดเมื่อวันอังคารที่ 17 มีนาคม พ.ศ. 2496 เวลา 24.00 น. ที่ จังหวัดกาญจนบุรี บรรพบุรุษสืบเชื้อสายมาจากชาวจีนแคะหรือ ฮาก้า ซึ่งอพยพมาตั้งถิ่นฐานอยู่ในชุมชนท่าเรือเมื่อ 150 กว่าปีมาแล้ว นอกจากนี้เขายังมีเชื้อสายมอญจากยาย เขาเป็นบุตรชายคนโตของตระกูล มีน้องมารดาเดียวกันและต่างมารดา 23 คน จบการศึกษาจากมหาวิทยาลัยแห่งชาติไต้หวัน มีความสนใจการค้าตั้งแต่วัยเด็ก โดยรับช่วงต่อกิจการร้านถั่วคั่วจากป้า ขณะเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จนเมื่อเรียนจบปริญญาตรีกลับมาเปิดบริษัท วี แอนด์ เค คอร์ปอเรชั่น จำกัด ซึ่งเป็นธุรกิจนำเข้า - ส่งออก เมื่อปีพ.ศ. 2518 ต่อมาหันมาบุกเบิกธุรกิจด้านนิคมอุตสาหกรรม 3 แห่งของประเทศไทยและ 2 แห่งในประเทศเวียดนาม ก่อให้เกิดมูลค่าการลงทุนกว่า 7 แสนล้านบาท การจ้างงานกว่า 200,000 คน มีโรงงานกว่า 850 โรง

ปัจจุบันดำรงตำแหน่งเป็นประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO) บริษัท อมตะ คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) และประธานมูลนิธิอมตะ ตลอดจนสนใจการเขียนหนังสือเพื่อถ่ายทอดประสบการณ์ชีวิตให้ประโยชน์แก่นุชนรุ่นหลัง ในปี 2549 ถึง 2551 ได้รับการจัดอันดับจากนิตยสารฟอร์บส์ให้ติดอันดับ 40 มหาเศรษฐีในเมืองไทย และในปี 2551 Foreign Direct Investment magazine (fDi) ในเครือของFinancial Times Group จากลอนดอน ได้มอบรางวัล fDi Personality of the Year 2008-Asia แต่ยังคงใช้ชีวิตอย่างเรียบง่ายในต่างจังหวัด ในส่วนด้านการเมืองวิกรมได้ทำหน้าที่หลายตำแหน่งคือ

ผลงานด้านการเมือง

เคยดำรงตำแหน่งที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ในปี พ.ศ. 2535 ถึงปี พ.ศ. 2536 และที่ปรึกษารัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมในปี พ.ศ. 2536 ถึงปี พ.ศ. 2538 ในรัฐบาลของนายชวน หลีกภัย และต่อมาในปี พ.ศ. 2554 เขาถูกกล่าวถึงในแวดวงการเมืองอีกครั้ง เมื่อมีการทำนายของหมอดูว่าเขาอาจจะได้รับตำแหน่งนายกรัฐมนตรี และในปี พ.ศ. 2557 เขาถูกนายฉัตรชัย โสภณภูมิพิทักษ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ และแกนนำ นปช. กล่าวถึงว่าจะเป็นนายกรัฐมนตรีคนกลาง แต่เขาปฏิเสธ

ผลงานด้านงานเขียน

ผลงานด้านงานเขียนสรุปได้ดังนี้

1. ผมจะเป็นคนดี ภาค ไฟฝันวันเยาว์ (2551) โดยมี ประภัสสร เสวิกุล เป็นผู้เรียบเรียง ตีพิมพ์มาแล้วกว่า 100,000 เล่ม และเป็นหนังสือที่ขายดีมากที่สุดเล่มหนึ่ง โดยได้เล่าประวัติของตัวเอง
2. ผมจะเป็นคนดี ภาค ก่อร่างสร้างธุรกิจ (2552) โดยมี ประภัสสร เสวิกุล เป็นผู้เรียบเรียง และได้ถูกนำไปสร้างเป็นละครโทรทัศน์ "ไฟอมตะ" ออกอากาศทางช่อง 9 อสมท.
3. ผมจะเป็นคนดี ฉบับย่อจาก "ไฟฝันวันเยาว์ และ ก่อร่างสร้างธุรกิจ" (2551) โดยมี ประภัสสร เสวิกุล เป็นผู้เรียบเรียง
4. ละครไฟอมตะ เริ่มออกอากาศในวันที่ 10 เมษายน 2553 นำแสดงโดยนักแสดงมากคุณภาพ เช่น ชاکริต แย้มนาม ,นิรุทธิ์ ศิริจรยา และซอนย่า คูลิ่ง ละครไฟอมตะได้รับรางวัลบทละครโทรทัศน์ดีเด่น ในงานประกาศผลรางวัลโทรทัศน์ทองคำ ครั้งที่ 25 จัดขึ้นในวันเสาร์ 19 มีนาคม 2554 ที่หอประชุมใหญ่ กรมประชาสัมพันธ์
5. กิน&อยู่แบบวิกรม (2553) โดยมี ประภัสสร เสวิกุล เป็นผู้เรียบเรียง ตีพิมพ์มาแล้วกว่า 100,000 เล่ม
6. บทละครไฟอมตะ (2553) โดยมี ศัลยา เป็นผู้เขียนบทละคร ประภัสสร เสวิกุล เป็นผู้เรียบเรียง
7. มองโลกแบบวิกรม (2550) โดยมี วิมล ไทรนันทน์ เป็นผู้เรียบเรียง
8. มองซีอีโอโลก (2551) โดยมี วิมล ไทรนันทน์ เป็นผู้เรียบเรียง โดยได้เล่าประวัติของซีอีโอชื่อดังของโลก
9. มองซีอีโอโลก ภาค 2 (2551) โดยมี วิมล ไทรนันทน์ เป็นผู้เรียบเรียง เปิดตัวหนังสือวันเสาร์ที่ 5 เมษายน 2551 ณ ศูนย์ประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ และจะมีการเสวนาในหัวข้อ ยาวชนไทย ก้าวไกลสู่ซีอีโอโลก
10. มองซีอีโอโลก ภาค 3 (2551)
11. มองซีอีโอโลก ภาค 4 (2552)
12. มองซีอีโอโลก ภาค 5 (2552)
13. มองซีอีโอโลก ภาค 6 (2553)
14. มองซีอีโอโลก ภาค 7 (2553)
15. มองซีอีโอโลก ภาค 8 (2554)

ผลงานโฆษณา

ผลงานด้านงานโฆษณา เช่น อาหารเสริม hearti-benecol (พ.ศ. 2553) และ แก้ว La-z-boy (พ.ศ. 2555)

ผลงานรายการโทรทัศน์

มองโลกแบบวิกรม ทางช่อง 3 เริ่ม วัน จันทร์ ที่ 2 กรกฎาคม พ.ศ. 2555 - ทุกวันจันทร์ - วันศุกร์ เวลา 05:50 - 05:55 น.ถึงปัจจุบัน (พ.ศ. 2558)

สำหรับผลงานเรื่อง ไฟฝัน วันเยาว์ ผมจะเป็นคนดี ซึ่งประภัสสร เสวิกุล เป็นผู้เรียบเรียง ผู้วิจารณ์ ได้นำเสนอในประเด็นดังนี้

เรื่องย่อ

“ผมจะเป็นคนดี” ภาคไฟฝัน..... วันเยาว์ เป็นหนังสือที่ให้ภาพสะท้อนของชีวิตอันหลากหลายทั้งในเรื่องการอบรมเลี้ยงดูเด็ก การปลูกฝังคุณลักษณะต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นความขยันหมั่นเพียร ความวิริยะอุตสาหะ ความอดทน อดกลั้น รวมทั้งศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรม และความใฝ่ดี ในความคิดและจิตใจของเด็กๆ แต่ในทางกลับกันก็แสดงถึงพฤติกรรมด้านมืดของผู้เป็นพ่อเป็นแม่ที่สร้างเงาตะมึนครอบคลุมหัวใจดวงน้อยและความรู้สึกนึกคิดของลูกหลานโดยไม่รู้ตัว ซึ่งบางครั้งเหตุการณ์บางอย่างก็ผลักดันให้ความคิดด้านความดีกับความชั่วเกิดปะทะกันอย่างรุนแรง และชัยชนะของข้อความคิดข้างใดข้างหนึ่งสามารถที่จะเปลี่ยนแปลงชีวิตของคนๆ นั้นให้พลิกผันไปได้ภายในพริบตา (ประภัสสร เสวิกุล. 2549 : คำนำ)

เส้นทางการดำเนินชีวิตของวิกรม กรมดิษฐ์ นักธุรกิจหลายแสนล้านบาท ไม่ได้โรยเอาไว้ด้วยกลีบกุหลาบอย่างที่คิด ถ้าหากท่านได้อ่าน “ผมจะเป็นคนดี” จะสัมผัสถึงนวนิยายชีวิตจริงของวิกรม กรมดิษฐ์ ตั้งแต่เยาว์วัยจนถึงวันนี้ จากเด็กชายวัย 5 ขวบที่เริ่มธุรกิจจากการขายแก้วตามวิกหนั่งกลางแปลงจนชีวิตพลิกผันมาเป็นนักธุรกิจระดับต้นๆ ของเมืองไทย เป็นเจ้าของนิคมอุตสาหกรรม 3 แห่งในประเทศไทย และอีก 2 แห่งในต่างประเทศ เงินลงทุนกว่าสี่แสนล้านบาท ดูแลคนงานอีกกว่า 180,000 คน

ก่อนจะเป็นวิกรม กรมดิษฐ์ ในวันนี้เส้นทางแห่งชีวิตนั้นได้ผ่านทั้งความสุข ทุกข์ ความผิดหวัง เจอปัญหาต่างๆ มากมาย จะเห็นได้ว่า วิกรม คนนี้ได้ผ่านเรื่องราวชีวิตที่พบเจอปัญหา ความผิดหวังทั้งจากครอบครัว ธุรกิจ และการเรียน ทำให้เขาแข็งแกร่งก้าวผ่านเส้นทางชีวิตที่เต็มไปด้วยอุปสรรคต่างๆ นานา เหล่านั้นมาได้ จนเป็น “วิกรม กรมดิษฐ์” ในวันนี้ ซึ่งจะนำเสนอให้เห็นเรื่องราวชีวิตของวิกรมในด้านความผิดหวังที่เกิดขึ้นจากครอบครัว ธุรกิจ และการเรียน เนื่องจากความผิดหวังเป็นกลไกส่วนหนึ่งทำให้วิกรมมีความเพียรพยายามทำธุรกิจได้ประสบผลสำเร็จ ซึ่งความผิดหวังที่นำเสนอได้แก่

1. ความผิดหวังที่เกิดจากครอบครัว

ครอบครัวของวิกรมมีส่วนทำให้วิกรมผิดหวังเกิดจากสาเหตุดังนี้

1.1 ความผิดหวังที่เกิดจากแม่

ชีวิตในวัยเด็กของ วิกรม กรมดิษฐ์ จะอยู่ใกล้ชิดกับแม่มากกว่าคนอื่น ถือได้ว่าแม่เป็นเหมือนทุกอย่างทุกอย่างของเขาถึงแม้แม่จะเคยผิดคำสัญญา เขาก็ไว้วางใจแม่เสมอมา แต่สิ่งที่เขาผิดหวังกับแม่มากคือ วันตรุษจีน ขณะที่เขาอายุ 4 ขวบ ซึ่งเป็นธรรมดาที่เด็กๆ จะได้ “อั่งเปา” ในวันตรุษจีน เช่นกัน วิกรม ก็ได้รับอั่งเปาจากญาติๆ รวมเป็นเงินกว่า 40 บาท ซึ่งเป็นเงินที่ถือว่าจำนวนมากสำหรับเด็กอายุ 4 ขวบ ในสมัยนั้น เขาทั้งตื่นเต้นทั้งดีใจและกังวลว่าเงินจะหาย ที่พึ่งแห่งเดียวที่เขาคิดว่าจะปลอดภัยคือ “แม่” เขาจึงนำเงินไปฝากไว้กับแม่ จนวันหนึ่งเขาไปถามเบิกเงินกับแม่ แต่คำตอบที่ได้จากแม่กลับทำให้เขาผิดหวัง โดยแม่ของวิกรมได้ตอบวิกรมว่า

“แล้วไอ้ที่เอ็งซื้อขนมกินทุกวันนี้ ไม่ใช่เงินของเอ็งหรอกหรือ” แม่ถามห้วน

“ผมอิงไปอย่างนี้ไม่ถึง ความรู้สึกผิดหวังระคนคาดหวังคนคาดหวังไม่ถึงนั้นเกินกว่าจะบรรยายในสถานการณ์อย่างนี้ ผมนึกไม่ถึงจริงๆ ว่าเงินจำนวนนั้นจะถูกแม่ตีขลุ่ยเอาง่ายๆ แบบนั้นทั้งๆ ที่ผมยืนยันย้ำหาากับแม่แล้วว่าเป็นเงิน “ฝาก” ของผมนะตอนนั้นแม่ได้ทำร้ายจิตใจของผมไปแล้วอย่างรุนแรง ทำร้ายจิตใจของเด็กที่ไม่เคยมีอะไรเป็นชิ้นเป็นอันหรือมีเงินมากมายเท่านี้มาก่อนอย่างเจ็บช้ำที่สุด แต่ที่รุนแรงกว่านั้นและแม่คงไม่มีวันรู้เลยก็คือ แม่ได้ทำลายความไว้วางใจที่ผมมีต่อแม่ลงจนหมดสิ้น โดยที่ผมก็นึกไม่ถึงเหมือนกันว่าความไว้วางใจที่เคยมีต่อแม่นั้นมันจะต้องมาถูกทำให้แหลกสลายลงไปโดยตัวแม่เองอย่างนี้ ผมยืนคอดกมองแม่อีกครั้ง และบอกกับตัวเองว่าตั้งแต่บัดนั้นมาว่าผมจะไม่ไว้วางใจแม่หรือฝากเงินไว้กับแม่อีกเป็นอันขาด

จากบทเรียนความผิดหวังที่ได้รับครั้งนั้นทำให้เขาเตรียมการสำหรับตรุษจีนในปีถัดมา ตรุษจีนปีนี้เขาได้เงินอั่งเปาเป็นเงินเกือบ 50 บาท เขาเอาเงินจำนวนนั้นไปฝากธนาคารไว้ ทำให้เขาเป็นคนที่รู้จักเก็บออมตั้งแต่ยังเป็นเด็กจนติดเป็นนิสัยในการเก็บเงินและฝากออม”

1.2 ความผิดหวังที่เกิดจากพ่อ

พ่อเป็นเพียงภาพที่งดงามในวัยเด็กของวิกรมที่คอยดูแลอย่างใกล้ชิด ให้กำลังใจ หยอกล้อ ป้อนข้าว อาบน้ำกับเขา เหยียบเท้าพ่อเหมือนขี่ม้า แต่เมื่อเขาโตขึ้นพ่อกลับกลายเป็นอีกคน เป็นคนที่ใช้อารมณ์กับลูกๆ กับแม่ เจ้าชู้มีเมียมาก ไม่รับผิดชอบโดยเฉพาะการใช้อารมณ์ของพ่อทำให้วิกรม เกิดปมในใจของเขาตลอดมาเช่น

มีหลายต่อหลายครั้งที่พ่อของวิกรมใช้อารมณ์ทั้งกับวิกรมเองและน้องๆ บางครั้งจนเกือบถึงชีวิต ดังครั้งที่วิกรมขับรถไปชนกับกระโปรงรถสิบล้อ ทำให้พ่อของวิกรมโกรธสุดขีดขว้างกระบองไฟฉายหัวท่อนพุ่งมากระแทกกับชอกขา ถ้าครั้งนั้นหากพลาดไฟฉายที่ขว้างไปคงโดนจุดสำคัญถึงชีวิตก็ได้ ทำให้วิกรมไม่ไว้วางใจพ่ออีกต่อไป น้อยใจพ่อที่คิดว่าพ่อจะมาช่วยแก้ปัญหา เพราะงานทุกอย่างวิกรมก็ช่วยเหลือสารพัด ไม่เคย

บน ทั้งที่ครั้งนี้เป็นเพียงความผิดเพียงครั้งแรกที่เขาทำพลาด พอกลับคิดทำร้ายอย่างรุนแรง พอก็เล่นงานเอาผมอย่างเอาเป็นเอาตาย โดยไม่ฟังอ้อรำอิ้ม หรือถามไถ่หาที่มาที่ไปอย่างไรเลยและอีกเหตุการณ์หนึ่งที่ยังฝังจิตใจของ วิกรม เป็นเหตุการณ์ที่พ่อไม่มีเหตุผล ลงไม้ลงมือกับลูก คือตอนอายุ 12 ปี พอกลับมาจากข้างนอกมาถึงบ้านก็ไม่พูดพาล่ามทำเพลงปรี่เข้ามาตบหน้าของวิกรมอย่างแรง วิกรมกระเด็นไปพุดอยู่กับพื้น ตาพร่าลายมองไม่เห็น เลือดตกปากบวมเจ็บจนขาว วิกรมมองเห็นน้องๆ ลางๆ ที่ยืนดูอยู่ห่างๆ

นอกจากวิกรมที่ได้รับอารมณ์ของพ่อแล้วยังมีน้องๆ ทั้งที่ต่างมารดา และร่วมมารดาเดียวกันได้รับอารมณ์และเป็นแรงงานให้พ่อ ลูกๆ ไม่ว่าคนใดที่มาอยู่ด้วยกับพ่อจะได้รับความลำบาก พ่อให้การศึกษาไม่เพียงพอ ลูกๆ ต้องขวนขวายหาเองไม่ว่าจะเป็นเรื่องเงิน บางครั้งก็ถูกลงโทษด้วยความรุนแรงอย่างเกินเหตุเช่น กรณีลูกสาวของพ่อชื่อสมคิด เป็นลูกสาวคนโตของเจ้เปียบกับพ่อของวิกรม เจ้เปียบให้มาอยู่อาศัยกับพ่อตอนจบชั้น ป.6 เพราะไม่มีเงินส่งให้เรียน พ่อของวิกรมก็บอกว่าจะรับผิดชอบส่งเรียน แต่แท้ที่จริงแล้วเป็นการเอาตัวมาใช้แรงงาน ถึงแม้จะได้เรียนหนังสือก็ต้องมีความอดทนที่สุด เพราะพ่อให้เงินสมคิดไปโรงเรียนวันละ 3 บาท ซึ่งหมดไปกับค่ารถแล้ว 2 บาท เหลือกินขนมเพียง 1 บาท สมคิดจึงต้องหารายได้พิเศษด้วยการเชื่อมพุทราทำขนมปังและซื้อผลไม้เช่น ส้ม จากตลาดไปขายให้เพื่อนที่โรงเรียน นอกจากนี้ยังต้องรับภาระในการทำงานสารพัดในบ้าน ต้องตื่นไปตลาดตั้งแต่ตี 4 และช่วยแม่ครัวทำอาหารเช้า เลี้ยงน้องขวัญลูกสาวของเจ้แอ๊ดกับพ่อที่ตาบอด กลับจากโรงเรียนแล้วยังต้องทำบัญชีอ้อย และบัญชีค่าจ้างคนงานจนดึกๆ ตื่นๆ และคุมคนงานเรือนร้อยในไร่อ้อย ด้วยวัยเพียง 14-15 ปีส่วนวินัยน้องชายคนรองของสมคิดลูกของเจ้เปียบก็ไม่ต่างอะไรจากลูกคนอื่นๆ ที่พ่อของวิกรมใช้งานอย่างหนักและถูกทำร้ายร่างกายด้วยอารมณ์ของพ่อ จนเกิดความรู้สึกที่ไม่ดีต่อพ่อของตน ซึ่งกรณีของวินัยเคยได้รับการลงโทษอย่างรุนแรงจากพ่อ เมื่อแวนดาที่สวมเวลาฉีดยาฆ่าหญ้าในไร่ถูกคนงานลักขโมยไป กลับถึงบ้านยังไม่ทันจะหายเหนื่อย พ่อก็ถามถึงแวนดา เมื่อได้รับคำตอบที่พอใจพ่อก็เขียนตัววิชัย ซึ่งตอนนั้นอายุแค่ 15 ปี ด้วยด้ามไม้กวาดหวายจนแตกไปทั้งตัว เท่านั้นยังไม่หนำใจพ่อยังถอดเข็มขัดที่คาดเอวออกมาฟาดวิชัยต่ออย่างไม่มียั้ง สุดท้ายวิชัยก็ผลจากพ่อ มองเห็นว่าชีวิตของเขาไม่ต่างจากคนอื่นๆ แม้แต่น้อยความผิดหวังจากการกระทำของพ่อแม้ยอมส่งผลให้ลูกทุกคนมีความกดดัน เกือบกต สว่างบาดแผลในจิตใจของลูกๆ จนกลายเป็นแผลเป็น ผังแน่นไว้ในจิตใจ การกระทำของพ่อทำให้วิชีวิตกลายเป็นคนที่เกือบกตและปลื้มตัวจากสังคม เขาต้องใช้เวลามากกว่าจะสามารถฟื้นฟูสภาพจิตใจของตนเองได้อีกครั้ง ผลพวงจากการถูกเลี้ยงดูดังกล่าวทำให้วิชีวิตกลายเป็นคนก้าวร้าวลึกๆ มีทิฐิสูงและเรื่องเลวร้ายหลายสิ่งหลายอย่างที่ผ่านมาในชีวิตทำให้วิชีวิตมักจะโทษแม่ว่าเป็นเพราะแม่ไม่เข้มแข็ง ไม่รักเขา ปลอ่ยให้เขาต้องกลับไปทนทุกข์ทรมานอยู่ในบ้านพ่อ จนบาดแผลทางจิตใจระหว่างแม่กับเขากลายมาเป็น “แผลเป็น” ที่ยากแก่การลบเลือน

เมื่อถึงที่สุดกับอารมณ์ที่รุนแรง และการกระทำของพ่อทำให้ลูกคิดที่จะเนรคุณ ต่อต้านความไม่ยุติธรรมจนเกิดเหตุการณ์ที่เลวร้ายตามมา ทั้งวิถีและวิกรมคิดที่จะจบปัญหาทุกอย่างโดยคิดที่จะลง

มือฆ่าพ่อตัวเอง แต่ด้วยสติคิดทบทวนก็ยกเลิกความคิดนั้น ก่อนที่จะสายเกินไป วิกรมจึงนำเรื่องนี้เป็นการเตือนสติให้ตนเองและคนอื่น ๆ คือเรื่องที่วิกรมคิดจะแก้แค้นพ่อที่ทำร้ายน้องของตนคือวิฑิต ด้วยการยิงลูกกระสุนทะลุสมองจนปางตาย ทั้งด้วยความโกรธแค้น น้อยใจว่าพ่อไม่เห็นแก่ความเป็นพ่อลูกถึงได้ลงมือยิงลูกของตัวเองได้ขนาดนั้น แต่เมื่อใช้สติและนึกถึงอนาคตแล้วก็ล้มเลิกความคิดที่จะฆ่าพ่อตัวเอง ด้วยความมีสติระลึกได้ว่า “ช่วงหนึ่งที่กำลังคิดฆ่าพ่อก็ผิดขึ้นมาท่ามกลางกระแสพายุอารมณ์อันบ้าคลั่ง หากผมยิงพ่อและยิงตัวเองแล้วจะเกิดอะไรขึ้น ทุกอย่างคงจะวิฤตยิ่งกว่านี้ และวุ่นวายมากกว่านี้ สถานการณ์คงเลวร้ายลงไปแล้ว จะมีอะไรดีขึ้นบ้าง? แม้กับน้องๆ จะอยู่กันต่อไปอย่างไร? ใครจะเป็นคนดูแลพวกเขา?” (ประภัสสร เสวิกุล. 2549 : 271)

พ่อเป็นคนเจ้าชู้เป็นสาเหตุให้ครอบครัวแตกแยกพ่อของวิกรมเป็นคนเจ้าชู้ มีภรรยาหลายคน ชอบยุ่งเกี่ยวกับผู้หญิงมากมายไม่ว่าจะเป็นคนใช้ คนงานในไร่ โดยไม่ให้ความเกรงอกเกรงใจต่อแม่ของวิกรมซึ่งเป็นภรรยาคนแรก ผู้หญิงทุกรายที่ผ่านเข้ามาในชีวิตของพ่อถูกทิ้งเป็นแค่ของเล่นทุกราย ส่วนภาระอันใหญ่หลวงที่ตามมาคือ ลูก ที่เกิดจากการกระทำของพ่อกับไม่เคยได้รับการดูแลเลย มีแต่ใช้แรงงานอย่างทาสเรื่องราวต่างๆ ที่เกิดขึ้นย่อมส่งผลให้ครอบครัวมีรอยร้าวในครอบครัว ดังที่ผู้เขียนได้สะท้อนภาพครอบครัวของวิกรม

“ทุกวันบ้านเรามีบทเพลงประจำบ้านที่พวกเราทุกคนได้ยินได้ฟังจนซาซิม แต่แทนที่จะเป็นบทเพลงไพเราะที่ขับกล่อมอารมณ์ให้รื่นรมย์ มันกลับกลายเป็นบทเพลงแห่งความปวดร้าวและขมขื่นซึ่งคอยแต่จะบาดลึกลงไปจิตใจของผมและน้องๆ มาโดยตลอด นั่นคือเสียงทะเลาะเบาะแว้งของพ่อกับแม่ปัจจัยของการทะเลาะมีปากเสียงกันนั้น ยากที่จะกล่าวโทษว่าใครเป็นฝ่ายผิด เพราะพ่อเองมีนิสัยเจ้าชู้ที่แก้ไม่หาย จะว่าไปแล้วนิสัยแบบนี้สมัยพ่อหนุ่มๆ หรือเริ่มแต่งงานกับแม่ใหม่ๆ ยังไม่เห็นนักแต่ก็คงเป็นเช่นเดียวกับเสือที่สัสันและลวดลายจะเข้มขึ้นตามอายุแถมพ่อเป็นประเภทเจ้าชู้ประตูดินที่ไม่เลิกไม่ละ แม้กระทั่งคนงานหรือคนใช้”

1.3 ความผิดหวังที่เกิดจากญาติ

ญาติเป็นเสมือนครอบครัวอีกครอบครัวของวิกรม เมื่อเวลาที่วิกรมลำบากบ้านป่ากับลุงจะเป็นแหล่งที่พักพิงที่สงวนสำหรับวิกรม ที่คอยช่วยเหลือในยามที่ขัดสน แม้วันที่วิกรมไม่เหลือเงินติดตัว วิกรมก็มีที่อยู่ มีอาหารให้กิน ทำให้วิกรมไวใจเมื่อคราวที่วิกรมเดือดร้อนต้องการใช้เงินเป็นทุนในการตั้งหลักของธุรกิจคือวิกรมต้องการเงินไปมัดจำค่าเช่าบ้านที่จะทำเป็นที่ทำงาน ซึ่งตอนนั้นวิกรมกำลังขัดสนเรื่องเงินอยู่ และไม่หวังที่จะยืมเงินจากพ่อจึงนึกถึงที่พึ่งที่วิกรมคิดว่าจะพึ่งได้ แต่เมื่อวิกรมเอ่ยปากขอยืมเงินกับลุงแต่กลับถูกปฏิเสธคำตอบจากปากลุงที่วิกรมเชื่อใจหวังว่าในยามเดือดร้อนเขาจะพึ่งพาอาศัยได้ แต่กลับไม่เป็นอย่างที่คิด ดังตัวอย่าง โดยลุงให้เหตุผลว่า

“เท่งกวง” ลุงเอ่ยด้วยน้ำเสียงเรียบๆ ก่อนจะเอ่ยต่อ “ลื้อนะขนาดเตี้ยลื้อเองแท้ๆ ยังไม่ให้เงินลื้อกูเลย แล้วอ้าวจะให้ลื้อยืมเงินได้ยังไง”

1.4 ความผิดหวังที่เกิดจากคนรัก

วิกรมร่วมสร้างความรักระหว่างตนกับเคล้อย่างดี หวังว่าความรักของตนจะไม่ซ้ำรอยความรักอันขมขื่นเหมือนพ่อกับแม่ที่ทำให้ล้มเหลวทั้งครอบครัว และชีวิตคู่ แต่สุดท้ายชีวิตคู่ที่เขาเฝ้าฟูมฟักกับพังทลายลง ทำให้เขาจมปลักอยู่กับความผิดหวังหนักถึงเรื่องราววันเก่าๆ นี้อยู่ยาวนาน เนื่องจากวิกรมมองความรักด้วยความเข้าใจกันระหว่างภรรยาและสามี เช่น “ผมไม่เคยคิดแม้แต่จะน้อยว่าความรักที่ผมอุตสาหะฟูมฟักมาเป็นเวลานานจะพังทลายลงได้ง่ายดาย ผมกลายเป็นคนที่เป็นคนล้มเหลวเรื่องชีวิตคู่ ทั้งๆ ที่ประสบการณ์เรื่องพ่อกับแม่เป็นสิ่งที่ฝังใจผมมาตลอด ทำให้ผมระมัดระวังในเรื่องความรักและการแต่งงานเป็นอย่างมาก แต่ไม่อาจจะหลีกเลี่ยงได้สำเร็จและมันส่งผลกระทบต่อจิตใจผมอย่างรุนแรงที่สุดจนทำให้ผมสิ้นศรัทธาต่อความรัก หมดความเชื่อมั่นและความหวังในเรื่องการแต่งงาน รวมทั้งเลิกไว้นั่นเชื่อใจผู้หญิงอีกต่อไป”

จากปัญหาความผิดหวังเรื่องความรักนี้ทำให้วิกรมเรียนรู้ที่จะยับยั้งไม่ให้เกิดปัญหาครอบครัว อย่างเช่นพ่อกับแม่ของเขาที่เกิดปัญหาในครอบครัวเกี่ยวกับเรื่องเมียหลวงเมียรอง ดังนั้นวิกรมจึงไม่คิดที่จะแต่งงานใหม่ และยังคงความสัมพันธ์ในความเป็นเพื่อนกัน และนับถือญาติฝ่ายคนรักเช่นเดิม ครอบครัวของวิกรมจึงไม่มีเรื่องเมียหลวงเมียรองอย่างเช่นเดียวกับพ่อกับแม่

2. ความผิดหวังที่เกิดจากธุรกิจ

มีหลายต่อหลายครั้งที่การทำธุรกิจของวิกรมประสบกับปัญหาสารพัดที่สาหัสเข้ามาในชีวิต เริ่มตั้งแต่การทำธุรกิจครั้งแรกจากการขายถั่วคั่วตามวิกหนังกกลางแปลง ตอนเริ่มต้นกิจการนั้นไปได้ดี แต่สุดท้ายก็ต้องล้มเลิกกิจการไป เพราะมีการสร้างโรงหนังทำให้คนส่วนใหญ่ไม่ไปดูหนังกกลางแปลง สนใจไปดูหนังในโรงมากกว่า และก่อนที่จะมีโรงหนังมาตั้งตัดรายได้จากการขายถั่วคั่ว ธุรกิจการขายถั่วคั่วก็เริ่มจะขาดรายได้เพราะมีคนขายมากขึ้นซึ่งนั่นก็คือพ่อของคนที่ได้จัดการให้น้องๆ ของตนมาขายถั่วคั่ว เมื่อเห็นว่าตนขายดี นั่นก็เป็นการตัดรายได้ของตนให้ร่อยหรอลง และการทำธุรกิจส่งออกมันสำปะหลัง ทำให้วิกรมผิดหวังอีกครั้งเนื่องจากการส่งออกเตอร์ 500 ตัน ที่ต้องการให้มีคนมาค้าประกันซึ่งเป็นคนที่มีความรู้ทางการเงินและสังคมพอสมควร นั่นเท่ากับเป็นปัญหาใหญ่สำหรับเขาที่ยังเป็นนักธุรกิจใหม่ยังไม่มีเครดิต จึงต้องบากหน้าไปขอความช่วยเหลือคนที่มีความรู้มาทางสังคม แต่ก็ได้รับการตอบปฏิเสธ

คุณกิตติ ตอนรับซัฟผมเป็นอย่างดี แต่เมื่อทราบวัตถุประสงค์ของการที่ผมไปพบก็แบ่งรับแบ่งสู้ โดยบอกว่า “เดี๋ยวอ้าวจะถามพ่อลื้อดูก่อน” ทำให้ผมถึงกับสะอึก ... 2-3 วันต่อมาผมโทรศัพท์ไปตามผล คราวนี้ผมไม่มีโอกาสได้พูดกับคุณกิตติโดยตรง แต่ลูกชายคือคุณวิชัย เป็นผู้ให้คำตอบสั้นๆ ว่า “ไม่สะดวก”

หลังจากมรสุมถูกพัดผ่านไปได้ไม่นานมรสุมลูกใหม่ก็ถาโถมเข้ามาหนักกว่าเดิม ด้วยธุรกิจแป้งมันสำปะหลังขาดทุนอีกเกือบ 2 ล้านบาท ปลากระป๋องที่ส่งออกถูกตีกลับมาจากตลาดหุ้นซ้ำอีกเกือบ 6 ล้านบาท เงินที่เก็บไว้ถูกนำมาใช้จนไม่เหลือทำให้เป็นหนี้หลายล้าน รวมถึงภาระครอบครัวที่ต้องรับผิดชอบเพราะเป็นช่วงที่วิกรมพาน้องๆ ร่วมมารดาและต่างมารดาอยู่บ้านด้วยกัน ทั้งค่าเล่าเรียน ค่ากินใช้สารพัด

นับว่าทุกอย่างกลับเป็นหนี้เป็นสินขึ้นอีกทันที ท่ามกลางภาระครอบครัวที่ขยายแบบหนักอึ้ง จนผมนึกถามตัวเองว่าดวงผมจะตกต่ำไปถึงขนาดไหน เหมือนมรสุมทุกอย่างที่เป็นปัญหาต่างถาโถมใส่ เข้ามาหาผมทุกทิศทางจนผมแทบจะรับไม่ไหวจริงๆ” แต่วิกรมไม่ล้มเลิกการทำธุรกิจยังดำเนินการต่อไป โดยหาแนวทางวิธีการศึกษาทำธุรกิจนิคมอุตสาหกรรม

3. ความผิดหวังที่เกิดจากการเรียน

ตั้งแต่เล็กจนโต วิกรม ใฝ่รู้ใฝ่เรียนอยู่ตลอดเวลา ไม่เคยเบื่อที่จะเรียน ซึ่งตั้งแต่เด็กมาวิกรมเป็นฝ่ายรบเร้าให้พ่อพาไปสมัครเข้าเรียนที่โรงเรียน ซึ่งวิกรมไม่เคยขาดเรียนแม้แต่ครั้งเดียว พอจบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นก็อยากจะเรียนต่อ เมื่อไปรบเร้าพ่อขอเรียนต่อแต่พ่อกลับเลี่ยงไม่ให้คำตอบ ทำให้วิกรมเกิดความผิดหวังน้อยใจในเรื่องการเรียนเสมอมา

บทเรียนของความผิดหวังคือพลังของชีวิตวิกรม

ความผิดหวังมากมายที่ วิกรม กรมดิษฐ์ ได้ประสบพบเจอมานั้นทั้งความผิดหวังด้านครอบครัว ธุรกิจ การเรียน ล้วนเป็นบทเรียนอันมีค่า ราคาแพงที่ตีเป็นเงินทองไม่ได้ สิ่งเหล่านี้ทำให้คนๆ นี้ต้องสู้ชีวิตอดทน ขยัน ซึ่งชีวิตของเขาไม่ได้สมบูรณ์แบบ เขาเป็นคนที่ไม่มีโอกาสดีอย่างใคร แต่เขาเป็นคนที่แสวงหาโอกาสอยู่เสมอด้วยความเพียรพยายาม ไม่ย่อท้อ เรียนรู้ความผิดหวังมาปรับปรุงพัฒนาแก้ไขปัญหา เป็นการพลิกผันชีวิตเขาจากเด็กขายยาขยี้กั่วคั่วได้เปอร์เซ็นต์ขายถุงละ 5 สตางค์ มาเป็นนักธุรกิจหลายแสนล้านบาท เป็นเจ้าของโรงงานอีกหลายแห่งทั้งในประเทศและต่างประเทศ

“ผมจะเป็นคนดี” ของวิกรมเล่มนี้จึงเป็นเสมือนแรงบันดาลใจให้ผู้ที่กำลังท้อแท้ ผิดหวัง ไม่มีทางออกได้เป็นกำลังใจในการสู้ต่อไป ไม่ว่าปัญหานั้นจะหนักหนาเพียงใดหากเมื่อท่านได้อ่าน ผมจะเป็นคนดี จะเป็นหนังสือที่ช่วยให้ท่านได้เห็นว่ายังมีเรื่องราวปัญหาความผิดหวังมากมายที่เกิดขึ้นกับวิกรม จนกว่าจะมาเป็น “วิกรม กรมดิษฐ์” ในวันนี้ ด้วยความมุ่งมั่น อดสาเห เพียรพยายาม ไม่เคยย่อท้อ ท่านจงตั้งมั่นในการที่จะดำเนินชีวิตให้เป็นคนดีอย่าง “ผมจะเป็นคนดี” ของวิกรม กรมดิษฐ์จะทำให้การดำเนินชีวิตของท่านประสบผลสำเร็จได้ในอนาคตด้วยสติเตือนตนเอง ดังวลีที่ว่า “ไฟฝัน วันยาว ผมจะเป็นคนดี” ดังที่เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ได้ยกย่องวิกรม กรมดิษฐ์คือคนที่สังคมไทยควรเรียนรู้และรู้จักวิกรมว่า

ให้ความดีความเด่นเป็นครรลอง

ให้กลิ่นกรองประสพการณ์เป็นงานเขียน

ให้ชีวิตทรหดเป็นบทเรียน

ให้แรงเทียนศรัทธาทำแรงลม

ให้ประโยชน์โดดเด่นเป็น “อมตะ”

ให้สัมมาชีวะประสิทธิสม

ให้แม่กลองเมืองกาญจน์พินาม
ให้ “วิกรม กรมดิษฐ์” สถิตนาม

สรุป

ผลงานนวนิยายประเภทอัตชีวประวัติของวิกรม กรมดิษฐ์ ที่ประภัสสร เสวิกุล เป็นผู้เรียบเรียง ได้ให้ข้อคิดในเรื่องความผิดหวังของชีวิตที่เกิดจาก พ่อ แม่ ญาติ และการเรียน เป็นบทเรียนของสภาวะวิฤติ ทำให้วิกรม แข็งแกร่ง เรียนรู้ นำมาเป็นสิ่งเตือนใจให้ตนเองไม่ทำบาป ชำพอดตนเอง หรือละเลยน้อง ๆ ต่างมารดาให้ลำบากยากจน แต่วิกรมได้ดูแลคนในครอบครัวทุกคน สะท้อนให้เห็นว่า วิกรมไม่มีการจองเวรกับครอบครัวตนเอง มีแต่ให้ความเกื้อกูลส่งเสริม จึงชี้ให้เห็นว่า “ผมจะเป็นคนดี” ความดีที่ทำนั้นควรมองที่ตนเองและครอบครัวก่อน ถึงจะไปปฏิบัติตนเองเป็นคนดีต่อคนอื่นและสังคมได้เช่น ชีวิตของวิกรม กรมดิษฐ์ ที่เป็นกรณีศึกษาตัวอย่างให้ทุกคนได้ทำความดีโดยการมีสติและยอมรับชีวิตจริงของตนเองให้ได้ ถึงแม้จะเลวร้ายหรือจะสุขก็ตาม

เอกสารอ้างอิง

ประภัสสร เสวิกุล. (2549). *ผมจะเป็นคนดี (ไฟฝัน วันเยาว์)*. กรุงเทพฯ : มูลนิธิอมตะ.

<http://www.youtube.com/user/panoramaworldwide> Panorama Worldwide Co., Ltd.